

61987J0203

DOMSTOLENS DOM AF 21. FEBRUAR 1989. - KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER MOD DEN ITALIENSKE REPUBLIK. - TRAKTATBRUD - MIDLERTIDIG UNDTAGELSE FRA MOMS-ORDNINGEN. - SAG 203/87.

Samling af Afgørelser 1989 side 00371

Sammendrag

Dommens præmisser

Afgørelse om sagsomkostninger

Afgørelse

Nøgleord

++++

Afgiftsbestemmelser - harmonisering af lovgivningerne - omsætningsafgift - fælles merværdiafgiftssystem - undtagelser i henhold til sjette direktiv - udtoemmende karakter - medlemsstaternes ensidige indførelse af andre undtagelser - forbud - berettigelse - ingen betydning for Fællesskabets egne indtægter - ulovlighed

(Raadets direktiv 77/388, art . 13 ff .)

Sammendrag

Bestemmelserne i afsnit X i sjette direktiv 77/388 om momsfratagelse er udtoemmende . Bestemmelserne har ikke blot til formål at muliggøre en sammenlignelig opkrævning af Fællesskabets egne indtægter i samtlige medlemsstater, men skal ligeledes bidrage til gennemførelsen af direktivets generelle formål, der består i at sikre et ensartet beregningsgrundlag for merværdiafgiften med henblik på at skabe et fælles marked i en sund konkurrence og med typiske træk svarende til dem, der karakteriserer et virkeligt hjemmemarked . Folgelig kan medlemsstaterne ikke ensidigt beslutte undtagelser, der ikke er fastsat i afsnit X, selv om de er udformet således, at de ikke har nogen betydning for de egne indtægter .

Dommens præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 3 . juli 1987, har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EOEF-Traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat artikel 2 i Raadets sjette direktiv

77/388 af 17 . maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter - Det faelles merværdiafgiftssystem : ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s . 1), herefter benævnt "sjette direktiv", idet den i aarene efter den 31 . december 1983 har ydet momsfrigøtelse i form af tilbagebetaling af de i det foregaaende led erlagte afgifter paa visse transaktioner til fordel for den jordskælvssramte befolkning i Campania - og Basilicata-provinserne .

2 Det sjette direktivs artikel 2 bestemmer, hvilke transaktioner der skal paalægges merværdiafgift, nemlig "levering af goder og tjenesteydelser, som mod vederlag foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der optraeder i denne egenskab" samt "indførsel af goder ". Direktivets afsnit X indeholder bestemmelser om afgiftsfrigøtelse for visse kategorier af transaktioner .

3 Den 3 . november 1981 vedtog Raadet paa den italienske regerings anmodning beslutning 81/890 om bemyndigelse til Den Italienske Republik til midlertidigt at undtage bistanden til den jordskælvssramte befolkning i Syditalien fra bestemmelserne om merværdiafgift (EFT L 322, s . 40).

4 Beslutningen bemyndigede den italienske regering til, indtil 31 . december 1981, at anvende momsfrigøtelse med godtgørelse af indbetalt afgift for visse foranstaltninger, der opregnes i beslutningens bilag, og som svarer til dem, der er omfattet af italienske love og lovdekreter udstedt som foelge af jordskælv . Bilaget til beslutningen indeholdt ligeledes betingelserne for at fritage saadanne foranstaltninger . Ifoelge beslutningen skulle Den Italienske Republik træffe de noedvendige foranstaltninger med henblik paa at sikre, at de afgiftspligtige indsender de oplysninger, der er noedvendige for fastlaeggelsen af Faelllesskabets egne indtægter vedroerende de nævnte transaktioner .

5 Ved beslutning 82/424 af 21 . juni 1982 (EFT L 184, s . 26) og beslutning 84/87 af 6 . februar 1984 (EFT L 40, s . 30) forlaengede Raadet bemyndigelsen indtil den 31 . december 1983 . Ved aarlige lovdekreter opretholdt Den Italienske Republik imidlertid fritagelsen indtil den 31 . december 1988 med godtgørelse af de i det foregaaende led erlagte afgifter og anmeldte samtidig de egne indtægter for Faelllesskabet vedroerende de afgiftsfritagne transaktioner .

6 Da Kommissionen fandt, at opretholdelsen af fritagelsen uden Raadets bemyndigelse var i strid med sjette direktiv, indledte den en procedure i henhold til Traktatens artikel 169 .

7 Vedroerende sagens baggrund, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i oevrigt til retsmoderapporten . Disse omstaendigheder omtales derfor kun i det foelgende, saafremt det paa de enkelte punkter er noedvendigt for forstaaelsen af Domstolens argumentation .

8 Den Italienske Republik har gjort gældende, at afgiftsfrigøtelsen for visse foranstaltninger som foelge af en naturkatastrofe ikke er omfattet af sjette direktiv, og at bestemmelserne i direktivets afsnit X om fritagelser derfor ikke er udtoemmende i denne henseende . Den italienske regering har tilføjet, at i henhold til ellefte betragtning til direktivet boer der udarbejdes en faelles liste over fritagelser med henblik paa en sammenlignelig opkrævning af egne indtægter i samtlige medlemsstater; imidlertid blev den omtvistede fritagelse ifoelge Raadets beslutninger gennemført paa en saadan maade, at den ikke havde nogen betydning for de egne indtægter . Regeringen har endelig anføert, at Raadet ved at give bemyndigelse til fritagelse anerkendte, at en saadan fritagelse ikke var i strid med sjette direktiv . Den italienske regering finder, at den i hele perioden fuldt ud har overholdt betingelserne ifoelge beslutningernes bilag, hvorfor den ikke har tilsidesat direktivets bestemmelser .

9 Dette argument kan ikke lægges til grund . Bestemmelserne i sjette direktivs afsnit X om fritagelser har ikke blot til formaal at muliggøere en sammenlignelig opkrævning af Faelllesskabets egne indtægter i samtlige medlemsstater, men skal ligeledes bidrage til gennemførelsen af direktivets generelle formaal, der bestaar i at sikre et ensartet beregningsgrundlag for

merværdiafgiften med henblik paa at skabe et fælles marked i en sund konkurrence og med typiske træk svarende til dem, der karakteriserer et virkeligt hjemmemarked, saaledes som det blandt andet hedder i fjerde betragtning til direktivet . Heraf følger, at bestemmelserne i afsnit X er udtoemmende .

10 Naar en fritagelse som den omtvistede ikke er fastsat i afsnit X, er den en undtagelse fra den almindelige regel i direktivets artikel 2 . En medlemsstat kan ikke ensidigt beslutte en saadan undtagelse . Ved sine beslutninger har Raadet kun tilladt den omtvistede undtagelse i en overgangsperiode, og det har omhyggeligt angivet en konkret dato for ordningens ophoer . Ved at forlaenge fritagelsen ud over den nævnte dato uden at indhente Raadets tilladelse har Den Italienske Republik derfor tilsidesat direktivets artikel 2 .

11 Det kan herefter fastslaas, at Den Italienske Republik har tilsidesat artikel 2 i Raadets sjette direktiv 77/388 af 17 . maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem : ensartet beregningsgrundlag, idet den i perioden 1 . januar 1984 - 31 . december 1988 har ydet momsfrigørelse i form af tilbagebetaling af de i det foregaaende led erlagte afgifter hidroerende fra visse transaktioner til fordel for den jordskælvssramte befolkning i Campania - og Basilicata-provinserne .

Afgørelse om sagsomkostninger

Sagens omkostninger

12 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk . 2, dømmes den tabende part til at afholde sagens omkostninger . Da Den Italienske Republik har tabt sagen, dømmes den til at betale omkostningerne .

Afgørelse

Paa grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Den Italienske Republik har tilsidesat artikel 2 i Raadets sjette direktiv 77/388 af 17 . maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem : ensartet beregningsgrundlag, idet den i perioden 1 . januar 1984 - 31 . december 1988 har ydet momsfrigørelse i form af tilbagebetaling af de i det foregaaende led erlagte afgifter hidroerende fra visse transaktioner til fordel for den jordskælvssramte befolkning i Campania - og Basilicata-provinserne .

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger .